

کسی میلیارد دلار تتر را دیده است؟

جستجوی گسترده برای دلارهای آمریکایی که ظاهراً پشتوانه این رمزارز پایه (استیبل کوین) در مرکز تجارت جهانی ارزهای دیجیتال و در تیررس قانونگذاران و دادستانهای ایالات متحده است.

نوشته‌ی زیگ فاکس

۷ اکتبر ۲۰۲۱، ساعت ۱۲:۳۰ بعد از ظهر به وقت گرینویچ +۳:۳۰

بهروزرسانی‌شده در ۷ اکتبر ۲۰۲۱، ساعت ۹:۵۵ بعد از ظهر به وقت گرینویچ +۳:۳۰

این مقاله بخشی از شماره ۱۱ اکتبر ۲۰۲۱ مجله‌ی بیزینس‌ویک است.

در ماه جولای ۲۰۲۱، جانث یلن، وزیر خزانه‌داری، رئیس فدرال رزرو، رئیس کمیسیون بورس و اوراق بهادار و شش مقام ارشد دیگر را برای جلسه‌ای جهت بحث در مورد تتر احضار کرد. پوچی اوضاع نمی‌توانست از نظر آنها پنهان بماند: تورم در حال افزایش بود، موج کووید بهبود اقتصادی را تهدید می‌کرد و یلن می‌خواست درباره ارز دیجیتالی که توسط بازیگر کودک سابق که در فیلم «اردک‌های قدرتمند» یک پناستی را از دست داده بود، ساخته شده بود صحبت کند. اما تتر آنقدر بزرگ شده بود که تهدید می‌کرد سیستم مالی ایالات متحده را در معرض خطر قرار دهد. انگار یک بازی گلوله برفی در زمین بازی آنقدر شدید شده بود که ستاد مشترک ارتش برای جلوگیری از جنگ هسته‌ای فراخوانده شده بود.

تتر چیزی است که در محافل مالی به عنوان یک رمزارز پایه (استیبل کوین) شناخته می‌شود - پایدار است زیرا قرار است یک تتر توسط یک دلار پشتیبانی شود. اما در واقع بیشتر شبیه یک بانک است. شرکتی که این ارز را صادر می‌کند، Tether Holdings Lt، از افرادی که می‌خواهند ارز دیجیتال معامله کنند، دلار دریافت می‌کند و در عوض به کیف پول‌های دیجیتال آنها مقدار مساوی تتر می‌دهد. وقتی تترها را داشته باشند، می‌توانند آنها را به صرافی‌های ارز دیجیتال ارسال کنند و از آنها برای سرمایه‌گذاری روی قیمت بیت‌کوین، اتر یا هر یک از هزاران سکه دیگر استفاده کنند. و حداقل در تئوری، هولدینگ تتر دلارها را نگه می‌دارد تا بتواند آنها را به هر کسی که می‌خواهد توکن‌های خود را ارسال کند و پول خود را پس بگیرد، برگرداند. این مکانیسم پیچیده به این دلیل محبوب شد که بانک‌های واقعی نمی‌خواستند با شرکت‌های کریپتو، به ویژه شرکت‌های خارجی، تجارت کنند.

اینکه تتر دقیقاً چگونه پشتیبانی می‌شود، یا اصلاً آیا پشتیبانی دارد، همیشه یک راز بوده است. سال‌هاست که گروهی از منتقدان سرسخت استدلال می‌کنند که با وجود تضمین‌های شرکت، تتر هولدینگز دارایی کافی برای حفظ نرخ ارز ۱ به ۱ ندارد، به این معنی که سکه آن اساساً یک کلاهبرداری است. اما در دنیای کریپتو، جایی که سکه‌های شوخی با تصاویر سگ می‌توانند میلیاردها دلار ارزش داشته باشند و کلاهبرداران به طور دوره‌ای با طرح‌های نامعقول ثروت کسب می‌کنند، تتر فقط یک کنجکاوی دیگر به نظر می‌رسید.

سپس، امسال (۲۰۲۱)، تتر هولدینگز شروع به انتشار مقدار زیادی سکه دیجیتال کرد. اکنون ۶۹ میلیارد تتر در گردش است که ۴۸ میلیارد از آنها امسال (۲۰۲۱) صادر شده است. این بدان معناست که ظاهراً این شرکت ۶۹ میلیارد دلار پول واقعی برای پشتیبانی از سکه‌ها در اختیار دارد - مبلغی که اگر یک بانک آمریکایی بود و نه یک شرکت فراساحلی بدون نظارت، آن را به یکی از ۵۰ بانک بزرگ ایالات متحده تبدیل می‌کرد.

در توییتر، در تلویزیون تجاری و در تالارهای معاملاتی صندوق‌های پوشش ریسک و بانک‌های سرمایه‌گذاری، همه شروع به پرسیدن این سوال کردند که چرا تتر این همه سکه ضرب می‌کند و آیا واقعاً پولی را که ادعا می‌کند، دارد؟ یک پست وبلاگ ناشناس ضد تتر با عنوان «کمی کوتاه: درون ماشین روز قیامت کریپتو» به سرعت پخش شد و جیم کرامر، مجری CNBC، به بینندگان گفت که ارزهای دیجیتال خود را بفروشند. او هشدار داد: «اگر تتر سقوط کند، خب، کل اکوسیستم کریپتو را نابود خواهد کرد.»

تا جایی که به قانون‌گذاران مربوط می‌شود، اندازه دارایی‌های دلاری تتر آنقدر زیاد است که حتی با فرض واقعی بودن دلارها، خطرناک خواهد بود. اگر تعداد کافی از معامله‌گران به طور همزمان دلارهای خود را پس بگیرند، شرکت ممکن است مجبور شود دارایی‌های خود را با ضرر نقد کند و هجوم به بانک‌های غیربانکی را آغاز کند. ضررها می‌توانند با فروپاشی بازارهای اعتباری به سیستم مالی تنظیم‌شده سرازیر شوند. اگر حق با ترول‌ها باشد و تتر یک طرح پونزی باشد، از طرح برنی مدوف بزرگتر خواهد بود. ترفند پونزی یک عملیات سرمایه‌گذاری کلاهبردانه است که ابتدا سرمایه تعدادی از سرمایه‌گذاران، جذب طرح پونزی شده و سرمایه‌ی سرمایه‌گذاران بعدی به عنوان سود سرمایه‌گذاران اولیه پرداخت می‌شود.

بنابراین اوایل امسال من شروع به حل این معما کردم. رد پول از تایوان به پورتوریکو، ریویرای فرانسه، سرزمین اصلی چین و باهاما کشیده شد. یکی از بانکداران سابق تتر به من گفت که مدیر ارشد آن با سرمایه‌گذاری ذخایر خود برای کسب صدها میلیون دلار سود بالقوه برای خودش، آنها را در معرض خطر قرار داده است. جان بتس، که بانکی در پورتوریکو را اداره می‌کرد، گفت: «این یک استیبل کوین نیست، بلکه یک صندوق پوشش ریسک برون مرزی با ریسک بالا است.» تتر از این ارز استفاده می‌کرد. «حتی شرکای بانکی خودشان هم از میزان دارایی‌های آنها یا وجود آنها خبر ندارند.»

یک پنج ضلعی سبز مزین به یک T سفید، نشان دهنده سکه تتر در وبسایت شرکت است که نوید «پول دیجیتال برای عصر دیجیتال» را می‌دهد. این لوگو خیلی شبیه به لوگو نیست، اما احتمالاً عادی‌ترین چیز در مورد تتر هولدینگز است که تقریباً از هر نظر قابل تصور عجیب است. فقط دوازده کارمند در لینکدین فهرست شده‌اند که تعداد بسیار کمی برای یک شرکت است. آنهم با ۶۹ میلیارد دلار سرمایه تحت مدیریت.

وبسایت تتر همچنین از توافق با دادستان کل نیویورک خبر می‌دهد، اما اعلام این توافق باعث شد که به نظر برسد این شرکت کارهای وحشتناکی انجام داده است. لئیتیا جیمز، دادستان کل، در بیانیهای گفت: «شرکت تتر هولدینگز توسط افراد و نهادهای بدون مجوز و بدون نظارت که در تاریک‌ترین گوشه‌های سیستم مالی فعالیت می‌کنند، اداره می‌شود.»

در جای دیگری از وبسایت، نامه‌ای از یک شرکت حسابداری وجود دارد که بیان می‌کند تتر ذخایر لازم برای پشتیبانی از سکه‌های خود را دارد، همراه با یک نمودار دایره‌ای که نشان می‌دهد حدود ۳۰ میلیارد دلار از دارایی‌های دلاری آن در اوراق تجاری - وام‌های کوتاه‌مدت به شرکت‌ها - سرمایه‌گذاری شده است. این امر تتر را به هفتمین دارنده بزرگ چنین بدهی، درست در کنار چارلز شواب و گروه ونگارد، تبدیل می‌کند.

برای بررسی صحت این ادعا، من و چند نفر از همکارانم از معامله‌گران وال استریت نظرسنجی کردیم تا ببینیم آیا کسی دیده است که تتر چیزی بخرد یا خیر. هیچ‌کس ندیده بود. دبوراً کانینگهام، مدیر ارشد سرمایه‌گذاری بازارهای پول جهانی در Federated Hermes، یک شرکت مدیریت دارایی در پیتسبورگ، گفت: «این یک بازار کوچک با افراد زیادی است که یکدیگر را می‌شناسند. اگر یک شرکت جدید وارد شود، معمولاً بسیار واضح خواهد بود.»

مشخص نبود که کدام نهاد نظارتی مسئول نظارت بر تتر است. در یک پادکست، نماینده شرکت گفت که در آژانس تحقیقات مالی جزایر ویرجین بریتانیا ثبت شده است. اما ارول جورج، مدیر این آژانس، در ایمیلی به من گفت که بر تتر نظارت ندارد. «ما این کار را نمی‌کنیم و هرگز هم نکرده‌ایم.»

مدیر اجرایی ذکر شده در وبسایت تتر، جی.ال. ون در ولد، یک هلندی است که در هنگ کنگ زندگی می‌کند و به نظر می‌رسد هرگز مصاحبه‌ای انجام نداده یا در کنفرانسی صحبت نکرده است. مدیر ارشد مالی جیانکارلو دواسینی، جراح پلاستیک سابق اهل ایتالیا است که زمانی در وبسایت تتر به عنوان بنیانگذار یک کسب و کار موفق الکترونیک توصیف شده بود. تنها اشاره‌ای که در جستجوی روزنامه‌های ایتالیایی به او شد، نشان می‌داد که او یک بار به دلیل فروش نرم‌افزار تقلبی مایکروسافت جریمه شده است. او به ایمیل‌ها یا پیام‌های تلگرام، جایی که با نام Merlinthewizard شناخته می‌شود، پاسخ نداد.

مدیر ارشد مالی جیانکارلو دواسینی

«هیچ دستور کار یا نقشه‌ای وجود ندارد. آنها انرون یا مدوف نیستند. وقتی مشکلی پیش می‌آید، آن را با افتخار حل می‌کنند.»

استوارت هوگنر، وکیل تتر، تلفنی به من گفت که ون در ولد و دواسینی ترجیح می‌دهند از توجه عمومی دوری کنند. او منتقدان تتر را «جهادی» نامید که قصد نابودی شرکت را دارند. او گفت: «ما یک چارچوب مدیریت ریسک روشن، جامع و پیچیده برای حفاظت و سرمایه‌گذاری ذخایر داریم.» و افزود که تاکنون هیچ مشتری نبوده که درخواست بازگشت پول کند و درخواستش رد شده باشد.

اما وقتی پرسیدم تتر پول خود را کجا نگه می‌دارد، از گفتن خودداری کرد. همچنین وقتی به من گفت که شرکت بیش از حد کافی پول نقد دارد تا بیشترین پولی را که تا به حال مجبور به پرداخت در یک روز شده است، پوشش دهد، مطمئن نشدم. هجوم به بانک‌ها می‌تواند بیش از ۲۴ ساعت طول بکشد. هوگنر بعداً در پاسخ به سوالات بعدی، با بیانیه‌ای ایمیلی گفت که گزارش من «چیزی بیش از مجموعه‌ای از کنایه‌ها و اطلاعات نادرست به اشتراک گذاشته شده توسط افراد ناراضی که هیچ ارتباطی با عملیات تجاری ندارند یا مستقیماً از آن اطلاعی ندارند» نیست. او افزود: «موفقیت خود گویای همه چیز است.»

باور کردن اینکه مردم ۶۹ میلیارد دلار دلار واقعی آمریکا را به شرکتی فرستاده‌اند که به نظر می‌رسید عملاً از پرچم‌های قرمز دوخته شده است، دشوار بود. اما هر روز، در صرافی‌های ارز دیجیتال، معامله‌گران سکه‌های تتر را طوری خرید و فروش می‌کنند که انگار به خوبی دلار هستند. برخی روزها، بیش از ۱۰۰ میلیارد دلار تتر دست به دست می‌شود. به نظر می‌رسید افرادی که بیشترین سهم را در بازارهای ارز دیجیتال دارند به تتر اعتماد دارند و من می‌خواستم بدانم چرا؟ خوشبختانه، در ماه ژوئن، ۱۲۰۰۰ نفر از آنها در میامی برای آنچه که به عنوان بزرگترین کنفرانس ارز دیجیتال تا کنون معرفی شد، جمع شده بودند.

در مرکز همایش‌های مانا وینوود، من با نمادهای عجیب و غریب معمول ارز دیجیتال روبرو شدم. مدل‌ها روی زمین راه می‌رفتند و بدنشان با لوگوی بیت‌کوین نقاشی شده بود. یک مجری پادکست فریاد زد: «لعنتی، ایلان.» روی یک سطل زباله پر از بولیوار ونزوئلا نوشته شده بود «پول نقد آشغال است». آنجا پر از افرادی بود که تتر داشتند. سم بنکمن-فرید، میلیارد ۲۹ ساله که برای تغییر نام ورزشگاه بسکتبال میامی به نام صرافی ارز دیجیتال خود، FTX، به شهر آمده بود، به من گفت که میلیاردها تتر خریده و از آنها برای تسهیل معامله سایر کوین‌ها استفاده کرده است. او گفت: «اگر شما یک شرکت ارز دیجیتال هستید، بانک‌ها از همکاری با شما می‌ترسند.»

اگر هنوز بیت کوین را به عنوان یک ارز همتا به همتا، راهی هوشمندانه برای انتقال ارزش بدون واسطه، در نظر بگیرید، توضیح او چندان منطقی نیست. اما اکثر مردم از ارزهای دیجیتال برای خرید کالا استفاده نمی‌کنند. آنها این کوین‌ها را در صرافی‌ها معامله می‌کنند و روی ارزش آنها شرط می‌بندند، به این امید که با انتخاب دوج کوین بعدی که امسال پس از توییت ایلان ماسک در مورد آن، ۴۱۹۱ درصد افزایش یافت، یا با انتخاب سولانا که در سال ۲۰۲۱ بدون هیچ دلیلی ۹۸۰۱ درصد افزایش یافت، سود واقعی به دست آورند.

صرافی‌های کریپتو را به عنوان کازینوهای غول‌پیکر در نظر بگیرید. بسیاری از آنها، به ویژه در خارج از ایالات متحده، نمی‌توانند دلار را مدیریت کنند زیرا بانک‌ها برای آنها حساب باز نمی‌کنند، زیرا نگرانند که ناخواسته عملیات تسهیل پولشویی انجام دهند. بنابراین، در عوض، وقتی مشتریان می‌خواهند رمز ارز بخرند، ابتدا باید مقداری تتر بخرند.

بزرگترین معامله‌گران در این صرافی‌ها به من گفتند که مرتباً صدها میلیون تتر خرید و فروش می‌کردند و آن را به عنوان یک استاندارد صنعتی می‌دیدند. با این حال، بسیاری از آنها نظریه‌های توطئه خود را در مورد این ارز داشتند. این ارز توسط مافیای چینی کنترل می‌شود؛ سیا از آن برای جابجایی پول استفاده می‌کند؛ دولت به آن اجازه داده است که بسیار بزرگ شود تا بتواند مجرمانی را که از آن استفاده می‌کنند ردیابی کند. متوجه شدم که آنها به تتر اعتماد نداشتند. آنها به تتر برای تجارت نیاز داشتند و با استفاده از آن پول زیادی به دست می‌آوردند تا خیلی عمیق‌تر کاوش کنند. دن ماتوزفسکی، یکی از بنیانگذاران CMS Holdings LLC، یک شرکت سرمایه‌گذاری ارزهای دیجیتال، گفت: «این می‌توانست بسیار شکننده‌تر باشد و من اهمیتی نمی‌دهم.»

آغاز استیبل کوین (رمز ارزی)

در دهه ۱۸۰۰ شکارچیان، تله‌گذاران و کابوی‌ها در مرزهای آمریکا با کمبود ارز مواجه بودند. دولت ایالات متحده در آن زمان پول کاغذی منتشر نمی‌کرد، فقط سکه‌های طلا و نقره، زیرا رهیروان اولیه آمریکا از تورم می‌ترسیدند - به گفته جان آدامز، "بی‌شمار سرقت‌های مجرمانه پی در پی". بنابراین برخی ایالت‌ها به بانک‌ها اجازه دادند اسکناس‌های خود را چاپ کنند که در صورت تقاضا با سکه‌های آمریکایی قابل بازخرید بودند. اما برخی از بانک‌ها زحمت نگهداری ذخایر مربوطه را به خود نمی‌دادند.

بسیاری از این بانک‌ها ورشکست شدند. یکی از این بانک‌ها در میشیگان جعبه‌هایی را با میخ و شیشه پر کرد، سپس آنها را با یک لایه نازک از سکه‌های نقره پوشاند تا بازرسان را که فریب نخورده بودند، فریب دهد. آلفنوس فلچ، کمیسر بانک ایالتی در آن زمان، بعداً نوشت: «چه وسوسه‌ای بود این برای سفته‌باز بی‌وجدان، ماجراجو، که فقط رویای ثروت را در سر می‌پروراند و آماده است تا همه چیز را برای رسیدن به آن به خطر بیندازد.»

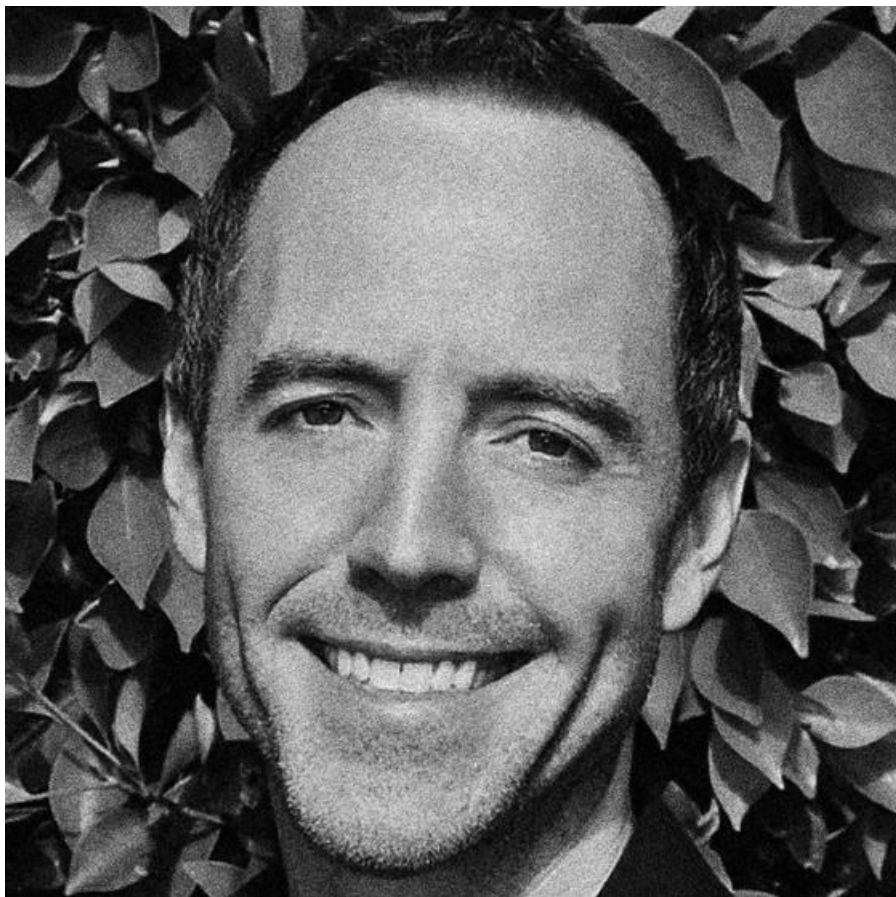
براک پیرس، یکی از بنیانگذاران تتر. عکاس: اریک مارسیسکانو/گتی ایمیجز

تقریباً دو قرن بعد، همین وسوسه پیش روی براک پیرس، بازیگر خردسال سابق که نقش نسخه جوان‌تر شخصیت امیلیو استیوز را در فیلم‌های اردک‌های قدرتمند بازی کرده بود، ظاهر شد. اکنون پیرس مانند جانی دپ در دزدان دریایی کارائیب، کلاه، جلیقه و دستبندهای بلندی می‌پوشد و مانند جانی دپ در چارلی و کارخانه شکلات‌سازی، با معما صحبت می‌کند. پیرس پس از تأسیس یک کارگزاری موفق برای خرید و فروش اقلام بازی‌های ویدیویی - که در آن، از بین همه افراد، استیو بنون، مشاور آینده ترامپ را استخدام کرد - یکی از معدود بیت‌کوینرهای اولیه بود که پول واقعی برای سرمایه‌گذاری داشت. او در حالی که برای سفری جهت تبلیغ بیت‌کوین در السالوادور آماده می‌شد، تلفنی به من گفت: «من یک کارآفرین آماتور نیستم که دارت را در تاریکی پرتاب کند. من یک همراه برای خلق کردن هستم. من فقط ماموریت‌های غیرممکن را می‌پذیرم.»

پیرس گفت که ایده یک استیل‌کوین در سال ۲۰۱۳ به همراه برنامه‌نویس کریگ سلارز به ذهنش رسید. برای اداره شرکت، پیرس ریو کالینز را استخدام کرد که سابقه مشکوکی در اختراع تبلیغات پاپ‌آندر مرورگر وب دارد. آنها با فیل پاتر، مدیر اجرایی یک صرافی بیت‌کوین فراساحلی، بیت‌فینکس، که روی پروژه مشابهی کار می‌کرد، همکاری کردند و نام او را برای آن برگزیدند: تتر. آنها که از یک خانه بیلاقی در سانتا مونیکا، کالیفرنیا کار می‌کردند، شرکت سرمایه‌گذاری خطرپذیر Sequoia Capital، Goldman Sachs Group Inc. و دیگران را به این پروژه دعوت کردند. هیچ‌کس علاقه‌ای نشان نداد.

مشکل این بود که تتر، مانند سایر ارزهای دیجیتال، تقریباً هر قانونی را در بانکداری زیر پا می‌گذاشت. بانک‌ها تمام افرادی که حساب دارند و محل ارسال پولشان را، بررسی و پیگیری می‌کنند و به سازمان‌های اجرای قانون اجازه می‌دهند تراکنش‌های مجرمان را ردیابی کنند. شرکت تتر هولدینگز هویت افرادی را که مستقیماً از این شرکت سکه می‌خرند، بررسی می‌کند، اما به محض اینکه ارز در جهان منتشر شود، می‌توان آن را به صورت ناشناس و تنها با ارسال یک کد منتقل کرد. یک قاچاقچی مواد مخدر می‌تواند میلیون‌ها تتر را در یک کیف پول دیجیتال نگه دارد و بدون اطلاع کسی، آن را برای یک تروریست ارسال کند.

به عنوان مثال، ژائو دونگ، یک معامله‌گر برجسته تتر در چین، به دلیل استفاده از این ارز برای پولشویی ۴۸۰ میلیون دلار برای کازینوهای غیرقانونی، در آنجا به سه سال زندان محکوم شده است. و در ماه مه ۲۰۱۳، خالق یک استیبل‌کوین اولیه به نام لیبرتی رزرو، در اسپانیا دستگیر شد و در نهایت به اتهام توطئه برای پولشویی اعتراف کرد. دادستان‌ها گفتند که این ارز آنلاین ناشناس برای کلاهبرداران، سارقان کارت اعتباری، هکرها و سایر مجرمان جذاب است. آرتور بودوفسکی، بنیانگذار لیبرتی رزرو، در ایمیلی از زندان فدرال فلوریدا که در حال گذراندن حکم ۲۰ سال زندان خود است، نوشت: «ایالات متحده به موقع به سراغ تتر خواهد رفت. تقریباً برایشان متاسفم.»

ریو کالینز، اولین مدیر عامل تتر. منبع: تتر

این چشم‌انداز باعث شد پیرس و کالینز پس از حدود یک سال در سال ۲۰۱۵ از تتر دست بکشند. اما پاتر، مدیر اجرایی صرافی، کمتر نگران قانونی بودن آن بود، زیرا همانطور که در پادکستی در سال

۲۰۱۹ گفت، صرافی او از قبل در یک منطقه خاکستری فعالیت می‌کرد. رئیس او در آنجا دواسینی، جراح پلاستیک سابق بود. (دواسینی روی کاغذ، مدیر ارشد مالی است، اما افرادی که با این شرکت سر و کار داشته‌اند می‌گویند که او مسئول است.) پاتر و دواسینی توافق کردند که سهم شرکای خود را از تتر با قیمتی تقریباً معادل آنچه که در آن سرمایه‌گذاری کرده بودند، یعنی کمتر از ۱ میلیون دلار، خریداری کنند. پیرس گفت که سهام خود را به صورت رایگان واگذار کرده است.

دواسینی که در آن زمان ۵۰ ساله بود، طبق استانداردهای کریپتو و تقریباً مسن محسوب می‌شد. سوابق املاک نشان می‌دهد که او وقت خود را بین میلان و موناکو، جایی که خانه‌اش مشرف به مدیترانه است، تقسیم می‌کرد. تصاویر، مردی قدبلند و خوش‌قیافه با موهای بلند و فرفری و روسری پیچیده شده دور گردنش را نشان می‌دهند. او در سال ۲۰۱۴ برای یک نمایشگاه عکس در یک گالری هنری در میلان مدل شد، در حالی که نیمی از صورتش با خمیر اصلاح پوشیده شده بود و با حالتی که نشان می‌داد خودش را نمی‌شناسد، جلوی آینه ظاهر می‌شد. این نمایش درباره نقاط عطف بود و در مصاحبه‌ای که همراه آن بود، گفت که این نقطه عطف در سال ۱۹۹۲، زمانی که از حرفه خود به عنوان جراح پلاستیک کنارگیری کرد، رخ داد. او گفت: «تمام کارهای من شبیه کلاهبرداری، سوءاستفاده از یک هوس به نظر می‌رسید.»

او وارد تجارت الکترونیک سطح پایین شد و مجموعه‌ای از شرکت‌های فناوری را تأسیس کرد که تراشه‌های حافظه و گیرنده‌های دیجیتال تلویزیون وارد می‌کردند. طبق یک بیانیه مطبوعاتی که صحنه‌ای ویژه در فیلم Young Harlots: In Detention محصول سال ۲۰۰۸ را اعلام می‌کرد، او یک سایت خرید آنلاین در ایتالیا راه‌اندازی کرد و مجوز یک فناوری محافظت از کپی برای دی‌وی‌دی‌های بزرگسالان را گرفت.

در سال ۲۰۱۲، او در Bitfinex سرمایه‌گذاری کرد، که در آن زمان یک صرافی نوپا بود که توسط یک جوان فرانسوی ساخته شده بود که کد منبع را از یک صرافی از کار افتاده کپی کرده بود. او خیلی زود رئیس بالفعل شرکت شد. در پست‌های اولیه در انجمن bitcoin، Devasini مشتریان شاکی را غرغرو خطاب کرد. او از یکی از آنها پرسید: «آیا [شما] فقط دارید از دهانتان هوا می‌ریزید یا فراموش کرده‌اید مغزتان را روشن کنید؟» اما در مقایسه با سایر صرافی‌ها که پس از سرقت یا از دست دادن وجوه مشتریان تمایل به فروپاشی داشتند، Bitfinex بسیار قابل اعتماد بود. پس از اینکه حدود یک سوم پول آن در یک هک در سال ۲۰۱۶ به سرقت رفت، این صرافی به مشتریان خود پول‌هایشان را بازپرداخت کرد.

بیت‌فینکس و تتر از همان ابتدا برای دسترسی به سیستم مالی تنظیم‌شده با مشکل مواجه بودند. آن‌ها برای باز نگه داشتن حساب‌های بانکی خود به مجموعه‌ای از راه‌حل‌های ناپایدار متوسل شده بودند - همانطور که پاتر در یک گفتگوی آنلاین با معامله‌گران گفت: «کلی حقه موش و گربه». اما با افزایش تعداد افراد در بیت‌فینکس و پذیرش ارز تتر توسط سایر صرافی‌ها، پنهان ماندن از دید عموم دشوارتر شد. تا مارس ۲۰۱۷، بیش از ۵۰ میلیون دلار تتر در گردش بود. ماه بعد، بانک‌های تایوانی که تتر و بیت‌فینکس از آن‌ها استفاده می‌کردند، حساب‌های خود را بستند و این امر مدیران دواسینی را چنان ناامید کرد که به گفته فردی آگاه از این طرح، به فکر اجاره یک جت و ارسال پالت‌های پول نقد از کشور افتادند.

در نهایت، آن‌ها یک استارت‌آپ در پورتوریکو به نام نوبل بانک اینترنشنال ال‌ال‌سی پیدا کردند که مایل به همکاری با آن‌ها بود. بنیانگذار آن، جان بتس، که من در منهن با او ملاقات کردم، در حالی که با یک خودکار ویپ توضیح می‌داد که تتر یک کسب و کار قانونی است، یا حداقل زمانی که او بانکدار آن بود، قانونی بوده است، با خوشحالی توضیح داد: «در مدتی که تتر با نوبل بانک همکاری می‌کرد، ما بیش از ۹۸٪ از ذخایر نقدی آن‌ها را در اختیار داشتیم و صورت‌های مالی ماهانه آن‌ها را دریافت و تأیید می‌کردیم.»

ارتباط بیت‌فینکس

از همان ابتدا، ارزهای دیجیتال افراد شکاکی را به خود جذب کرده‌اند که به اندازه طرفدارانی که من در میامی ملاقات کردم، مشتاق هستند و در آوریل ۲۰۱۷ آن‌ها شروع به مراجعه به تتر کردند. در آن ماه، یک منتقد ناشناس در توییتر که با نام Bitfinex'ed شناخته می‌شود، ادعا کرد که تترها اصلاً توسط هیچ چیزی پشتیبانی نمی‌شوند. او پرسید که شرکت پول خود را کجا نگه می‌دارد و چرا صورت‌های مالی حسابرسی شده ارائه نکرده است. بیت‌فینکس در مورد این سکه‌ها توییت کرد: «آنها به معنای واقعی کلمه توکن‌های Dave & Busters/Chuck-e-Cheese هستند.» این ادعاها و ادعاهای مشابه، در سراسر دنیای ارزهای دیجیتال و در نهایت در واشنگتن، جایی که کمیسیون معاملات آتی کالا و اف‌بی‌آی تحقیقات خود را آغاز کردند، منتشر شد.

در همین حال، معاملات ارزهای دیجیتال رونق گرفت و این استیبل‌کوین محبوبیت بیشتری پیدا کرد و تا پایان سال ۲۰۱۷ بیش از ۱ میلیارد دلار در آن استفاده شد. در آن سال، طبق یک ارائه به سرمایه‌گذاران، بیت‌فینکس ۳۲۶ میلیون دلار سود کسب کرد. سهم دواسینی بیش از ۱۰۰ میلیون دلار بود. این امر تتر و بیت‌فینکس نوبل را به بزرگترین مشتریان تبدیل کرد و بتس احساس می‌کرد که دواسینی با اجازه دادن به انتشار شایعات در مورد ذخایر تتر، بانک را در معرض خطر قرار می‌دهد. او به من گفت که از دواسینی خواسته است تا یک شرکت حسابداری را برای تهیه یک حسابرسی کامل برای اطمینان خاطر عموم استخدام کند، اما دواسینی گفت که تتر نیازی به این همه تلاش برای پاسخ به منتقدان ندارد.

دواسینی ممکن است دلیلی برای محتاط بودن داشته باشد. وب‌سایت تتر مدت‌ها این تعهد را نشان داده بود: «هر تتر همیشه با نسبت ۱ به ۱، توسط ارز سنتی موجود در ذخایر ما پشتیبانی می‌شود.» اما به گفته بتس، دواسینی می‌خواست از این ذخایر برای سرمایه‌گذاری استفاده کند. اگر تتر اعلام کرده باشد که ۱ میلیارد دلار ذخیره در آن زمان، مثلاً ۱٪ در سال بازدهی داشته است، این معادل ۱۰ میلیون دلار سود سالانه خواهد بود. بتس این را به عنوان تضاد منافع برای دواسینی می‌دانست، زیرا هرگونه سود سرمایه‌گذاری به دواسینی و شرکایش می‌رسید، اما تتر آن را نگه می‌داشت. اگر سرمایه‌گذاری‌ها خراب شوند، سرمایه‌گذاران احتمالاً همه چیز را از دست می‌دهند. وقتی بتس اعتراض کرد، دواسینی او را به دزدی متهم کرد. بتس گفت: «جیانکارلو نرخ بازده بالاتری می‌خواست. من بارها از او التماس کردم که صبور باشد و کار را با حساب‌رسان انجام دهد.»

رهبر تتر می‌خواست پول نقد شرکت را از نوبل بیرون بکشد. پاتر مخالفت کرد، بنابراین دواسینی و سایر شرکایش در ژوئن ۲۰۱۸ به قیمت ۳۰۰ میلیون دلار او را خریدند. در همان ماه، بتس به دلایل سلامتی و خانوادگی از سمت خود در نوبل کناره‌گیری کرد. شرکای او بعداً او را در دادگاه به صرف بودجه شرکت در هتل‌های لوکس و سفرهای جت‌های خصوصی متهم کردند. او گفت که این

سفرها برای کار بوده است. در هر صورت، دواسینی به خواسته خود رسید و سپرده‌های خود را برداشت و بانک کمی بعد ورشکست شد.

دواسینی در آن تابستان با بحران دیگری روبرو شد. طبق اسنادی که بعداً در دادخواستی که توسط دادستان کل نیویورک ارائه شد، صرافی بیت‌فینکس او ۸۵۰ میلیون دلار را به یک سرویس انتقال پول پانامایی به نام کریپتو کپیتال کورپ سپرده بود که یکی از راحل‌های مشکلات بانکی آن بود. اما ناگهان، کریپتو کپیتال از ارسال پول به بیت‌فینکس خودداری کرد و این امر باعث شد که بیت‌فینکس نتواند به مشتریانی که می‌خواستند پول نقد خود را برداشت کنند، پرداخت کند. اسناد نشان می‌دهد که این یک وضعیت خطرناک بود - اگر مردم متوجه می‌شدند، می‌توانست باعث هجوم بانکی شود.

بنابراین دواسینی بهانه‌های مختلفی برای مشتریان آورد و در عین حال از کریپتو کپیتال التماس می‌کرد که مقداری پول نقد ارسال کند. چت‌های او به عنوان بخشی از دادخواست منتشر شد. دواسینی در سال ۲۰۱۸ به بنیانگذار کریپتو کپیتال نوشت: «ما شاهد برداشت‌های گسترده هستیم و دیگر نمی‌توانیم با آنها مقابله کنیم مگر اینکه بتوانیم مقداری پول منتقل کنیم.» او بار دیگر گفت: «لطفاً درک کنید که همه اینها می‌تواند برای همه، کل جامعه کریپتو، بسیار خطرناک باشد.» معلوم شد که دادستان‌ها در لهستان حساب‌های کریپتو کپیتال را توقیف کرده‌اند. آنها بعداً ادعا کردند که Crypto Capital برای مشتریان، از جمله کارتل‌های مواد مخدر کلمبیایی، پولشویی کرده است. دادستان‌های ایالات متحده، اوز یوسف، یکی از مدیران اصلی آن، را به کلاهبرداری بانکی متهم کردند. او در دادگاه به اتهامات پاسخ نداده است. (هوگنر، وکیل تتر و بیت‌فینکس، گفت که این شرکت‌ها توسط Crypto Capital فریب خورده‌اند و معتقد بودند که از مقررات پیروی می‌کنند.)

دواسینی به جای افشای ورشکستگی بیت‌فینکس، جای خالی را با وام‌هایی از ذخایر تتر پر کرد، که باعث شد این استیبل کوین تا حدی بدون پشتوانه باقی بماند. در فوریه ۲۰۱۹، تتر تعهد ۱ به ۱ خود را اصلاح کرد و وب‌سایت خود را به این صورت تغییر داد: «هر تتر همیشه ۱۰۰٪ توسط ذخایر ما پشتیبانی می‌شود، که شامل ارز سنتی و معادل‌های نقدی است و هر از گاهی ممکن است شامل سایر دارایی‌ها و مطالبات از وام‌های تتر به اشخاص ثالث باشد که ممکن است شامل نهادهای وابسته باشد.» این تغییر نشان داد که تتر از ذخایر خود وام می‌دهد، اما در آن زمان کمتر کسی متوجه آن شد. این وام‌ها تنها در آوریل ۲۰۱۹، زمانی که نیویورک از تتر شکایت کرد و آن را مجبور به ارائه اسناد کرد، برای عموم آشکار شد.

با کمال تعجب، با توجه به اینکه دواسینی بخش زیادی از پول مشتریان خود را از دست داده بود، دنیای ارزهای دیجیتال اعتماد خود را به او از دست نداد. در ماه مه ۲۰۱۹، ائتلافی از معامله‌گران بزرگ، بیت‌فینکس را نجات دادند و ۱ میلیارد دلار دیگر در این تجارت سرمایه‌گذاری کردند. این صرافی از این پول برای بازپرداخت وام‌ها به هولدرینگ تتر استفاده کرد. سال بعد، زمانی که معاملات کریپتو در طول همه‌گیری رونق گرفت، این شرکت به صورت تصاعدی رشد کرد و ۱۷ میلیارد تتر فروخت. تاکنون در سال جاری بیش از ۴۸ میلیارد تتر فروخته است.

در ماه فوریه، تتر موافقت کرد که ۱۸/۵ میلیون دلار برای حل و فصل دعوی نیویورک بدون پذیرش تخلف بپردازد. حامیان این موضوع را به عنوان تایید تتر مطرح کردند - آیا اگر تتر یک کلاهبرداری بزرگ بود، دادستان کل ایالت آن را حل و فصل می‌کرد؟ - اما در واشنگتن، تحقیقات ادامه یافت. اوایل امسال، دادستان‌های وزارت دادگستری ایالات متحده نامه‌هایی به دواسینی و دیگر مدیران تتر ارسال کردند و به آنها اطلاع دادند که هدف تحقیقات جنایی در مورد کلاهبرداری بانکی

قرار گرفته‌اند. دولت در حال بررسی این موضوع است که آیا آنها سال‌ها پیش بانک‌ها را برای افتتاح حساب فریب داده‌اند یا خیر. این شرکت در بیانیه‌ای اعلام کرد: «تتر به طور معمول به عنوان بخشی از تعهد خود به همکاری و شفافیت، با سازمان‌های اجرای قانون، از جمله وزارت دادگستری، گفتگوی آشکاری دارد.»

ردپای کاغذی

تتر هنوز محل نگهداری پول خود را فاش نکرده است. تنها موسسه مالی که توانستم پیدا کنم که مایل بود بگوید در حال حاضر با این شرکت همکاری می‌کند، بانک و تراست دلتک در باهاما بود. من با رئیس بانک، ژان چالوپین، در دفتر دلتک، در طبقه بالای یک ساختمان شش طبقه احاطه شده با درختان نخل در بخش زیبایی از ناسائو، ملاقات کردم. در زندگی گذشته، چالوپین در خلق کارتون بازرس گجت مشارکت داشت و نقاشی از پلیس سایبورگ با کت بارانی دهه ۱۹۸۰ بر روی درب دفترش آویزان بود. جلد مجلات با تصویر همسر چالوپین، که قبلاً مدل بوده، و دخترش، که خواننده است، روی قفسه‌ای به نمایش گذاشته شده بود. چالوپین که اکنون ۷۱ سال دارد، موهای قرمز انبوهی دارد و عینک گرد بدون فریم می‌زند. وقتی نشستیم، او کتابی درباره کلاهبرداری مالی به نام «اعتماد نابجا» از قفسه بیرون آورد. او با لحنی مرموز گفت: «مردم برای پول کارهای خنده‌دار می‌کنند.»

او برای خودش یک فنان چای درست کرد و به من گفت که در سال ۱۹۸۷ پس از فروش اولین استودیوی انیمیشن خود، DIC Entertainment، به باهاما آمده است. این فروش او را ثروتمند کرده بود - او یک قلعه در خارج از پاریس و یک مستعمره صورتی در باهاما خرید که بعداً به عنوان خانه شخصیت شرور در فیلم جیمز باند کازینو رویال در سال ۲۰۰۶ استفاده شد. او در دلتک سرمایه‌گذاری کرد و سپس با بنیانگذار پیر آن دوست شد.

این بانک که زمانی بانکداری سرمایه‌گذاری را در سراسر آمریکای لاتین انجام می‌داد، به تنها چند میلیارد دلار دارایی کاهش یافته بود. چالوپین سرمایه‌گذاری کرد و در نهایت به بزرگترین سهامدار آن تبدیل شد. بانک‌های باهاما اغلب در فیلم‌ها به عنوان پناهگاهی برای پولشویان به تصویر کشیده می‌شوند، اما چالوپین گفت که مزیت دلتک خدمات مشتری است، نه پنهان‌کاری. او تصمیم گرفت در خطوط جدید کسب‌وکار، مانند بیوتکنولوژی، ویرایش ژن و هوش مصنوعی، که برای جلب توجه شخصی بانک‌های بزرگتر بسیار کوچک بودند، به دنبال مشتری بگردد. **حوزه دیگر ارزش‌های دیجیتال بود.** او گفت: «کریپتو این‌طور بود که می‌گفتند 'دست نزن، خیلی خطرناک است'. خب، اگر کمی عمیق‌تر بررسی کنید، متوجه می‌شوید که در واقع این‌طور نیست.»

ژان چالوپین، رئیس بانک و تراست دلتک. عکاس: ربکا ساپ/گتی ایمیجز

او گفت که در سال ۲۰۱۷ توسط مشتری‌ای که از طریق بیت‌کوین ثروتمند شده بود، با دواسینی آشنا شد. دواسینی برای چالوپین ناهار ریزوتو درست کرد و با صراحتش او را تحت تأثیر قرار داد. وقتی فهمیدند که دواسینی در همان روستای ایتالیایی مادر چالوپین بزرگ شده است، شروع کردند به هم دیگر را کوجینو (پسرعمو) صدا بزنند. دواسینی خانه‌ای در نزدیکی چالوپین در باهاما خرید و با هم زمین ساحلی را خریداری و بین دو ملک تقسیم کردند. چالوپین به من گفت که تتر به ناحق بدنام شده است. او گفت: «هیچ برنامه یا نقشه‌ای وجود ندارد. آنها انرون یا مدوف نیستند. وقتی مشکلی پیش می‌آید، آن را با شرافت حل می‌کنند.»

چالوپین گفت که قبل از اینکه در نوامبر ۲۰۱۸ این شرکت را به عنوان مشتری بپذیرد، ماه‌ها در مورد تتر تحقیق کرده است. او نامه‌ای را امضا کرد که دارایی‌های آن را تضمین می‌کرد. او از اینکه منتقدان هنوز اصرار داشتند که ارز تتر با پول نقد پشتیبانی نمی‌شود، شگفت‌زده شد. او گفت: «صادقانه بگویم، بزرگترین چیز در آن زمان این بود که «پول وجود ندارد». «ما می‌دانستیم که پول وجود دارد! اینجا بود.»

اما وقتی از شالوپین پرسیدم که آیا مطمئن است که دارایی‌های تتر اکنون کاملاً امن هستند، خندید. او گفت که این یک سوال دشوار بود. او فقط پول نقد و اوراق قرضه بسیار کم‌ریسک برای تتر نگه می‌داشت. اما اخیراً این شرکت شروع به استفاده از بانک‌های دیگر برای مدیریت پول خود کرده است. تنها یک چهارم آن - حدود ۱۵ میلیارد دلار - هنوز در اختیار دلتک است. او گفت: «من

نمی‌توانم در مورد چیزی که نمی‌توانم بدانم صحبت کنم. من فقط می‌توانم آنچه را که نزد ماست کنترل کنم.»

پس از بازگشت به ایالات متحده، سندی به دست آوردم که شرح مفصلی از ذخایر تتر هولدینگز را نشان می‌داد. گفته شده که این وام‌ها شامل میلیاردها دلار وام کوتاه‌مدت به شرکت‌های بزرگ چینی است - چیزی که صندوق‌های بازار پول از آن اجتناب می‌کنند. و این قبل از شروع فروپاشی یکی از بزرگترین توسعه‌دهندگان املاک این کشور، گروه چاینا اورگراند، بود. من همچنین متوجه شدم که تتر وام‌هایی به ارزش میلیاردها دلار به سایر شرکت‌های کریپتو با وثیقه بیت‌کوین داده است. **الکس ماشینسکی، بنیانگذار آن، به من گفت که یکی از آنها سلسیوس نتورک لیمیتد، یک شبه‌بانک غول‌پیکر برای سرمایه‌گذاران ارزهای دیجیتال است. او گفت که نرخ بهره ۵ تا ۶ درصد را برای وام‌های حدود ۱ میلیارد تتر پرداخت می‌کند.** تتر داشتن هرگونه بدهی به اورگراند را انکار کرده است، اما هوگنر، وکیل تتر، از گفتن اینکه آیا تتر اوراق تجاری چینی دیگری دارد یا خیر، خودداری کرد. او گفت که اکثریت قریب به اتفاق اوراق تجاری آن دارای رتبه‌های بالایی از شرکت‌های رتبه‌بندی اعتباری هستند و وام‌های تضمین‌شده آن کم‌ریسک هستند، زیرا وام‌گیرندگان باید بیت‌کوینی را ارائه دهند که ارزش آن بیش از آنچه قرض می‌گیرند باشد. این شرکت در بیانیهای که پس از انتشار این داستان در وبسایت خود منتشر کرد، گفت: "همانطور که ما به طور مداوم نشان داده‌ایم، همه توکن‌های تتر کاملاً پشتیبانی می‌شوند."

سرمایه‌گذاری‌های تتر در چین و وام‌های تحت حمایت ارزهای دیجیتال به طور بالقوه قابل توجه هستند. اگر دواسینی ریسک کافی برای کسب حتی ۱٪ بازده از کل ذخایر تتر را بپذیرد، این به او و شرکایش سود سالانه ۶۹۰ میلیون دلاری می‌دهد. اما اگر این وام‌ها، حتی درصد کمی از آنها، شکست بخورند، ارزش یک تتر کمتر از ۱ دلار خواهد شد. هر سرمایه‌گذاری که تتر داشته باشد، انگیزه‌ای برای بازخرید آنها خواهد داشت. اگر دیگران ابتدا این کار را انجام دهند، پول می‌تواند خشک شود. هجوم بانکی آغاز خواهد شد.

مقاماتی که در ماه جولای ۲۰۲۱ در وزارت خزانه‌داری گرد هم آمدند، در حال بحث در مورد تنظیم تتر مانند یک بانک هستند، که این امر دواسینی را مجبور می‌کند تا بالاخره محل پول را نشان دهد، یا حتی با انتشار یک استیبل‌کوین رسمی آمریکایی، آن را تضعیف کند. نکته عجیب این است که، حداقل در حال حاضر، به نظر نمی‌رسد اکثر شرکت‌کنندگان در بازار ارزهای دیجیتال، از جمله برخی از اپراتورهای بسیار بزرگ و پیچیده، به هیچ یک از خطرات اهمیت دهند. همین ماه گذشته (۲۰۲۱)، معامله‌گران ۳ میلیارد دلار تتر جدید خریداری کردند و احتمالاً میلیاردها دلار آمریکا را به بانک باهامایی یکی از خالقان Inspector Gadget در ازای توکن‌های دیجیتالی که توسط مرد Mighty Ducks ساخته شده و توسط مدیرانی اداره می‌شود که هدف تحقیقات جنایی ایالات متحده هستند، ارسال کردند.

این وضعیت شباهت‌هایی با روزهای بانکداری وحشی دارد. مشتریانی که از آن دسته از بانک‌ها حمایت می‌کردند، آدم‌های بی‌عرضه نبودند؛ تنها پولی که می‌توانستند پیدا کنند، اسکناس‌های ناقص بود. اما این وضعیت زمانی پایان یافت که در روزهای اولیه جنگ داخلی، رئیس جمهور آبراهام لینکلن شروع به چاپ پول کاغذی فدرال کرد و مالیات بسیار بالایی را بر سایر ارزها وضع کرد. اسکناس‌های وحشی که زمانی اقتصاد شهرهای مرزی را تقویت می‌کردند، بلااستفاده شدند. برخی آنها را به کودکان می‌دادند تا با آنها بازی کنند. در مناطق روستایی، از آنها برای کاغذ دیواری استفاده می‌شد.

